

సాధన రహస్య, "సర్వ సిద్ధాంత సౌరభా" ది బహు గంధకర్తలు,
శ్రీరామకృష్ణ మఠములు (బాపట్ల తి మునిపట్నము)

సంస్థాపకులు :

పరమహంస - పరి వాక్యచార్య

శ్రీ అనుభవానంద సామి

53-2/84
APR 1988

అంధదేశమున 00 పదర్శనలకు పైగా పదర్శనలకు
అ.ష. పంచానీకము మన్ననలు పొందిన....

శ్రీ రామకృష్ణ - వివేకానంద

కథాగానములు

‘ప ర మ హం స’ కార్యాలయము

మునిపట్నము - 531 163 (విశాఖ జిల్లా)

ACC NO

క్రమీయ పుష్పము

సర్వహక్కులు : పకాశకులు

ముఖచిత్రము : శ్రీ అనుభవానందస్వామిలదారు

పథమ ముద్రణ : 1985

వెల : రు. -00

కె.కె.కె.కె.కె.
ANU

పతులకు :

1. 'పరమహంస కార్యాలయము'

మునిపట్నము - 531 163

విశాఖ (జిల్లా)

2. శ్రీ అనుభవానంద గంధమాల

బాపట్ల - 522 101

గుంటూరు (జిల్లా)

ముద్రణ :

శ్రీ శారదా పింటర్స్,

జి. బి. సి. రోడ్,

బాపట్ల

అంకితం

హృదయసీతముపై న ముదముతో ముంపగా
అనంద బాష్పముల - నభిషిక్తు సేయగా
సర్వార్పణంబుగా - సాష్టాంగమీయగా
అంకితము నీకదే శ్రీ శారదామాయి—

విన్నూక

ఉపోద్ఘాతము

పాచీనార్యాచీన దివ్య సంస్కృతీ సంపదల సమన్వయాను భవావతారము శ్రీ రామకృష్ణపరమహంసదీ వుడు. పాక్షాత్రిచీ సం పదాయ విశిష్టతను గహించిన భారతీయాధ్యాత్మికసంపద్విభూషిత సార్వభౌముడు శ్రీ వివేకానందస్వామి. సర్వమతానుష్ఠాన తత్పరుడై, సకల మతాను భవముల నొంది, ఆ యా మతానుయాయులను అత్యంతాశ్చర్యానంద ముల ముంచిన వ్యక్తి శ్రీ రామకృష్ణ సద్గురు వరేణ్యుడు. ఆ గురు వర్యుని అను గహవిశేషమున సర్వానుభవసారమును గోలి, ఆ యా మతరహస్యములనేగాక అందలి దోషములగూడ నిర్భయముగా వ్యక్త పరుపగల ధైర్యమూర్తి ॥ వివేకానంద యతిప్రంగవుడు. కోటిశ్వరులే పాదా కాంతులై, దాసానుదాసులై తనను పరిశేషించియుండినను నిర్మో హుడై, నిస్లేపుడై, వాంఛారహితుడై, త్యాగశిఖరము నధిష్ఠించిన వైరాగ్య శిరోమణి శ్రీ రామకృష్ణుడు. అమెరికా ఖండమున కేగి, ధనాढ్యుల నడుమ నుండినను ఆ సలోభములకు లోబడక తన వ్యక్తిత్వ మును నిలుపుకొనిన త్యాగశిఖామణి ॥ వివేకానందుడు. 'కామము చెద పురుగునంటిది' అను సత్యమును మనసా గ్రహించి, ఆ కామనాశనము నకు మాతృమూర్తియగు కాళికాదేవిని దర్శించి, వ్యావహారిక పత్నియగు శ్రీ శారదాదేవినిగూడ జగన్మాతగ నర్చించి కామవి తర్జయై, ప్రపంచము నకు ఒక నూత్న సందేశమును ప్రసాదించిన మహనీయమూర్తి శ్రీ రామకృష్ణుడు. అట్టి గురుసార్వభౌముని దరి రి, ఆ మహాపురుషుని పరి పూర్ణ పవిత్రతను వ్యక్తము యుచు, అర్థకామ వ్యామోహులకు భగవ దనుభూతి అలభ్యమని ఎల్లెత్తి చాటుచు, యథార్థ హృచ్చారియై, యత్యా శ్రమ స్వీకరణమొనర్చిన సన్న్యాస చక్రవర్తి శ్రీ వివేకానందుడు.

సర్వసృష్టిస్థితిలయకారిణి యగు జగన్మాత కాళికాదేవి నే హృదయమున విశ్వసించి, అన్యదై షముల మనసున జొప్పింపక. ఆ దివ్యశక్తి నే ఆ యించి, ఉపాసించి, దర్శించి, అనందించి, అపై ఆమె నూతగా గొని, సర్వధర్మ సకల మత సమస్త దేవతారహస్యముల గ్రహించి, అనుభవించి, బోధించి, ఉపదేశించిన సామరస్యమూర్తి శ్రీ రామకృష్ణ గురు దేవుడు. అనేక దేవతల నుపాసించి, అనేక గురువుల నాశ్రయించిన నేదియు సిద్ధింపకుండుటయేగాక జంచలత్వమధికమై మనశ్శాంతి లభింపదను సత్యమును తన నిజజీవితముననే గహించి, 'ఒకమాట, ఒక బాణము, ఒక పత్ని' అను శ్రీరామచంద్రుని నాదర్శమురీతి ఒక గురువు నా శయించి, నిష్కతో నొక దైవము నుపాసించిన సర్వము సాధ్యమని భావించి, అనేకత్వమును ద్యజించి, ఏకత్వానుభూతికై సర్వాధ్యాత్మికను భవస్వరూపుడగు శ్రీ రామకృష్ణ గురువుంగవుని చరణద్వంద్వముల దరి జేరి, నిశ్చలుడై, నిర్మలుడై, నిరంజనుడై విరాజిల్లిన పతిభాశాలి శ్రీ వివేకానందస్వామివర్యుడు.

అట్టి అపూర్వ, అనిర్వాచ్య, అనుభవమూర్తులగు నా గురుశిష్యుల సర్వాదర్శముగ గొని, తమ జీవితమున ఆ యాదర్శమునకై తపించి, కష్టించి, సాధించి తురీయామ స్వీకరణము గావించి, శ్రీ రామకృష్ణ దేవుని సర్వమత సామరస్యమును దేశదేశముల చారము సల్పినవారు శ్రీశ్రీశ్రీ అనుభవానంద స్వాములవారు. శ్రీ రామకృష్ణ దేవునియందు వారికి గల భక్తి పపత్తులు ర్తనల రూపమున 'శ్రీ రామకృష్ణ కీలా సంకీర్తన'మై, పద్యరూపమున 'శ్రీరామకృష్ణాంజలి'యై విరాజిల్లినవి. శ్రీరామకృష్ణుని నారాధింపబడిన కాళికాదేవియే శ్రీ శారదాదేవి యను అభేద భావన శ్రీ స్వాములవారి హృదయమున నుప్పొంగి, 'శ్రీ దక్షిణే

శ్వరీ స్తవము'గ ప్రవహించినది. శ్రీ శారదా రామకృష్ణ వివేకానంద మూర్తి తయాదర్శములు వారి హృదయమున సుస్థిరములై, 'శ్రీరామ కృష్ణాదర్శము', 'శ్రీ శారదాదర్శము', 'శ్రీ వివేకానందాదర్శము' లుగ బహిర్గతములై నవి. శ్రీ రామకృష్ణ దేవుని సాధనావిధానమున గల రహస్యముల గ్రహించుటచేనేమో శ్రీరామకృష్ణుని అనుభవస్వరూపునిగ నెంచి, అయ్యనుభవ సిద్ధి సాధనాచతుష్టయ సంపదలేనిదే అసాధ్యమని భావించుటచే సాధకులకు 'సాధన రహస్యము' వెలువడినది. భారతదేశ మున అనేక సిద్ధాంతములుండినను, ఆ సిద్ధాంత సమన్వయము అనుభవా తారమగు శ్రీ రామకృష్ణ దేవునియందే కలదని శ్రీ రామకృష్ణ దేవుని 'సర్వ సిద్ధాంత సౌరభ' మూర్తిగా ఆరాధించి, అంకితమిడినవారు శ్రీ స్వాములవారు. శ్రీ రామకృష్ణుని అనుభవస్వరూపముగ భావించి, ఆనందించుటచే తాము స్థాపించిన గ్రంథమాలకుగూడ 'అనుభవానంద గ్రంథమాల' యను నామమునే నిర్ణయించుట వారి విశాలత్వమునకు, నిస్వార్థతకు నిదర్శనమనదగును.

తమ హృదయమున నానందమూర్తులై చెలువొందిన ఆ శ్రీ శారదారామకృష్ణులు శ్రీ స్వాములవారి శిల్పకళలో శ్రీ శారదా రామకృష్ణ వి రహములుగ బహిర్గతమై, వారిచే స్థాపితమగు ఆ శమద్వయమున ఒత్తిష్మితులై సహృదయులకు ఎశాంతిని ప్రసాదించుచున్నారు. అట్లే తమ మనోఫలకమున ప్రశాంతమూర్తులై యొప్పిన శ్రీ శారదారామకృష్ణ వివేకానంద తయము శ్రీ స్వాములవారి చిత్రకళా నైపుణ్యమున చిత్రింపబడి, ఆ శమద్వయమున నలంకరింపబడి అత్యంతానందము నొసంగుచున్నవి. వేయేల? శ్రీ అనుభవానందస్వాములవారు తిరణ శుద్ధిగా శ్రీరామకృష్ణ ననుసరించిన మహనీయులు.

పైన పేర్కొనినచందము సర్వవిధముల తమ జీవితమును ఆ శ్రీరామకృష్ణుని సర్వార్పణమొనర్చుకొనినను శ్రీ స్వాములవారికి సంతృప్తి కలుగలేదేమో! 1963 వ సంవత్సరము శ్రీ వివేకానంద శతవార్షికోత్సవములు ప్రపంచవ్యాప్తముగ జరుగుచున్నవి, ఆ వత్సరమున చెరొక నూరు ఉపన్యాసములనీయ సంకల్పము. శ్రీ వివేకానంద స్వామినిగూర్చి పృథక కార్యక్రమము కావలయునుగదా! అందువలన శ్రీ వివేకానందస్వామి జీవితము నొక ర్తనగా వాసి, మధ్య మధ్య చిన్న సంభాషణముల వాసి యిచ్చిరి. బాపట్లయందలి యిరువురు చిన్ని బాలికలచే నా జీవితమును నృత్యసహిత కథాగానముగ దయారొనర్చి తిమి. కాని యీ శ్రీ వివేకానందస్వామి గొప్పధనమునకు గారణమైన శ్రీరామకృష్ణ దేవుని ర్తింపకుండుట అన్యాయమేమో యనునట్లు శ్రీ స్వాములవారు వెంటనే శ్రీ రామకృష్ణ దేవుని జీవితము నొక ర్తనగా వ్రాసి, సంభాషణములగూడ దయారుచేసిరి. ఆ రెండు జీవితములును 'శ్రీ వివేకానంద కథాగానము', 'శ్రీ రామకృష్ణ కథాగానము' లుగ రూపొందినవి. ముఖ్య పట్టణములలో శ్రీ రామకృష్ణ, వివేకానందుల గూర్చి ఉపన్యసించుచు, నీ యిరువురు బాలికల నీ జీవితముల నృత్య సహితముగ కథాగానముల శ్రీ స్వాములవారు చేయించిరి. 1963 వ సంవత్సరమున నా కథాగానముల దిలకించి, ఆ దివ్య ర్తన సంభాషణముల నాలకించి అనందింపనివారు లేరనుట అతిశయోక్తి కాదు.

ఇట్లు వివిధరీతుల శ్రీ రామకృష్ణ దేవుని హృదయపూర్వక భక్తి పపత్తులతో దమ జీవితపర్యంతము ఉపన్యాస, గ్రంథ, ఆశీర్వాదమున సేవించిన శ్రీ అనుభవానంద స్వాములవారు 1973 వ సంవత్స

రము వై శాఖ శుద్ధ పూర్ణిమ శ్రీ బుద్ధ జయంతి దినమున తమ భౌతిక శరీరమును వీడి పరబ్రహ్మ స్వరూపుడగు శ్రీ రామకృష్ణుని యందు విలీనమైరి.

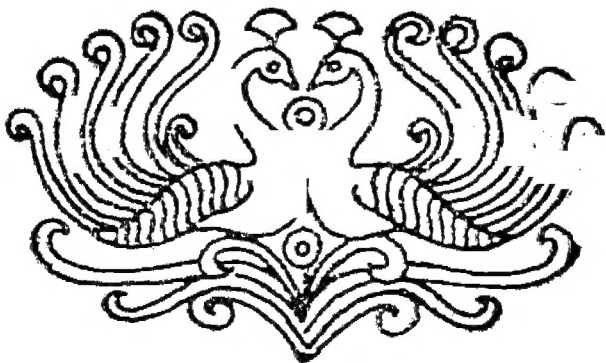
ఈ రెండు కథాగానములు శ్రీ స్వాములవారి అశీస్సులచే నేటికి ముద్రితమగుచుండుట మిక్కిలి అనందదాయకము. ఈ కథాగానములను బాలబాలికలకు నేర్పించి, ఇక్తితో శ్రీ రామకృష్ణ ప్రచారము సల్పినచో శ్రీరామకృష్ణ దేవుని దివ్యాశీర్వాదముల బొందగలరని ఆశించుచున్నాను. ఈ 'కథాగానములు' ఎవరైనా పదర్శింపుకొనవచ్చును. వారికి మా అనుమతి అక్కరలేదు, కాని మాకు తెలియ నై సంతోషిస్తాము. ఈ గంథమునకు Director of Cultural Affairs, Hyderabad వారు రూ. 600/- ఆర్థిక సహాయముచేసి, మా కృషికి పోత్సహించినందులకు వారికి మా కృతజ్ఞతలు.

మునిసత్పము

1-1-1985

మా తాత

అగ్రగణి శానంద

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ

శ్రీ రామకృష్ణ కథాగానము

పశ్చ:- ఇదివరకు శ్రీ వివేకానంద స్వాములవారి విషయం చెప్పాము, ఆయనకు గురువుగారైన శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస దేవుని విషయం చెప్పమంటే 'అదొక అద్భుత చరిత్ర. అర్థం చేసుకోటమే కష్టం. ఇక చెప్పటం ఎలాగ?' అన్నావు. ఆ విషయం కొంచెం చెప్పాము!

జవాబు:- ఒక్కమాట చెప్పుతాను. విను. ఆయన ఒక విచిత్ర వ్యక్తి. ఎంత పెద్దవాళ్ళో ఆయనను అర్థం చేసుకోవాలని ఆ కాలంలోనే చూశారు. కాని సాధ్యమైతేనా?

ప:- కాని, అనేకులు ఆయన దగ్గరకు చేరి, రాతింజపళ్ళు నేవ చేసి గహించుకున్నారుగదా! అలాంటినాడేగదా మన వివేకానందుడు!

జ:- అవును. వాళ్లైనా కొంత గహించారు. శ్రీరామకృష్ణుని తత్త్వం ఒక మహాసముద్రం అంటే నమ్ము.

ప్ర:- మరి మనం అర్థం చేసుకొనేది ఎలాగా?

జ:- అందుకనే 1963 వ సంవత్సరం అంతా వివేకానంద పండుగ కాబట్టి, వివేకానందుని జీవితాన్నేగాక, శ్రీ రామకృష్ణ జీవితాన్ని కూడా మన శ్రీ అనుభవానందులు చక్కగా వాశారు.

ప్ర:- అంటే, కథలాగానా?

జ:- కాదోయ్! మొన్న కథాగానం చేశాంకదా! అలాగే శ్రీరామకృష్ణుని కథకూడా.

ప్ర:- అయి , నీవు నాకు యింతవరకు చెప్పలేదేమి?

జ:- అందు గా నేను యిప్పుడు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది.

ప్ర:- అయి చెప్పు.

జ:- చెప్పటం కాదు. నృత్యగానాలతో, హావభావాలతో పాడుకుంటే ఎంతో బాగుంటుంది. ఒక్కొక్కచోట ఎంతో ఏడుపుకూడా వస్తుంది.

ప్ర:- ఎందుకు?

జ:- కాళికాదేవిని చూడటానికి శ్రీరామకృష్ణుడు అంత ఏడిచాడు. మనకు కూడా దుఃఖం పొంగి వస్తుంది.

ప్ర:- అంత ఏడుపు వస్తే, ఎలాగ?

జ:- అలా కాదు. ఏడుపే మనకు మోక్షాన్ని యిస్తుంది.

ప్ర:- అలాగైతే చెప్పు. పాడుకుందాం. కాని మనమే పాడుకుంటే ఎలాగ? అందరికీ వినిపిద్దామా?

జ:- దారికి వచ్చావు, భయం పోయిందన్నమాట! అయితే అందరివి పిలుద్దాం.

ప:- అ. సరే!

వినరం ! వినరం !

మన రామకృష్ణుని కథాగానమును

॥వి॥

(ఇద్దరు)

అయ్యలారా! అమ్మలారా! రండి! రండి!

శ్రీరామకృష్ణ దేవునికి జయ్,

శ్రీ శారదామాయికి జయ్,

శ్రీ వివేకానంద స్వామికి జయ్,

వినరండి! వినరండి!

మన రామకృష్ణుని కథాగానమును

॥వి॥

జ:- అబ్బాయిల్లారా! అమ్మాయిల్లారా! అల్లరి యకుండా వింటారా, మంచి కథ చెప్పుతూ పాడతాం, అడతాం. పెద్దవాళ్ళందరికి నమస్తే. ఒక్క గంట కాలం మాట్లాడకుండా విని ఆనందించండి.

ప:- మన అనుభవానందులు వాసిన కథాగానాన్నే పాడుదామా?

జ:- అవును. పెద్దలారా! మా స్వాములవారు వాసియిచ్చారు యీ కథాగానాన్ని. (మా మాతా వారు పాడటం, అభినయించటం చెప్పారు.)

ప:- అదంతా ఎందుకు?

శ్రీరామకృష్ణ

జ:- మన స్వాములవారు. (మన మాతాజీవారు) నేర్పితే నేర్చుకున్నాం. మనం అడతాం. కాని యీ షెద్దలందరూ మనతో కలిసి వింటే యిక చెప్పా, అనందం: అందరి అనందమే.

ప:- సరే: తల్లిదండ్రులారా! మేము చిన్నపిల్లలం. శ్రీరామకృష్ణ కథ గానం పాడుతున్నాం. శద్ధగా విని, అనందించి, మాకు సంతోషాన్ని యివ్వండి.

1. సర్వమతంబుల సామరస్యమను
శాంత్యుపదేశం బవసరమగుటన్
విశ్వమానవ సౌ భాతృత్వము
సుస్థిరపరచెను మన రామకృష్ణుడు

॥వి॥

ప:- సర్వమతాలంటావే, ఏమిటి?

జ:- మన మాతా వారు చెప్పలేదూ హిందూమతమవీ, క్రైస్తవమతమనీ, ఇంకా, యిలాగ ఎన్నో మతాలు లోకంలో ఉన్నాయి.

ప:- ఉంటే:

జ:- ఎవరి మతం వారికి గొప్పగా ఉండటం సహజంకదా!

ప:- అవును. ఎవరి అమ్మ వారికి గొప్పకదా!

జ:- కాని, మా అమ్మ గొప్పదని యితర్ల అమ్మను తిట్టవచ్చా?

ప:- అబ్బే! తప్పు తప్పు. పాపంకూడా.

జ:- కాని, అదే, పపంచంలో ఎక్కువగా జరగుతన్నదట!

ప:- కాబట్టి:

జ:- కాబట్టి అన్ని మతాలను తెలుసుకొని, వాటివల్ల పొందే దేవు డొక్కడే అని అందరికి బోధించాలట!

ప:- అమ్మో! అది సాధ్యమా?

జ:- ఎందుకు కాదూ? సరియైన గొప్పదనం అదే! అలా చెప్పి తగాదాలే ఉండవు.

పి:- అయితే, యీ మతాలవల్ల తగాదాలుకూడా ఉన్నాయన్నమాట!

జ:- ఒక్క తగాదాలేమిటి? పెద్ద యుద్ధాలుకూడా జరిగాయట!

ప:- అందుచేత?

జ:- ఆ కార్యాన్ని సాధించి, పపంచంలో ఉన్న మనుష్యులందరు ఒక్క భగవంతుని బిడ్డలే అని తెలియజెప్పటానికి మన రామ కృష్ణుడు పుట్టాడు.

ప:- అబ్బ! అంత గొప్ప పని శాదా?

జ:- అవును.

ప:- అయితే, ఆయనది మహా గొప్ప శక్తి అంటావా?

జ:- శక్తి ఆయనకుండటం కాదు. ఆయనే ఒక మహాశక్తి అంటే నమ్ము.

ప:- అంటే?

జ:- రాములవారి విషయం విన్నావుగా? శ్రీకృష్ణుడు తెలుసుగా! ఈ రెండు అవతారాలు ఒక్కటై, మన రామకృష్ణుడగా పుట్టాడట!

ప:- అమ్మ! అవతారపురషులే యిలా పుట్టారా?

జ:- ఒక్క అవతారాలే కాదు. వింటావుగా!

2. పదునెన్నిది నూర్ల మున్నది యాచన,
 పదునేడవ తేది ఫి బవరీ నెల
 వంగరాష్ట్రమున కమార్పకారన
 మంగళకర దీప్తులతో జనించెను

॥వి॥

3. పిత ఖుదిరాముడు మాత చం దమణి,
 బాహ్మణ ఘ్టులు వరమ పవి తులు
 అనవరతము రఘువీరు గొల్చుచును
 అనుపమ భక్తి చెలంగిరి ధన్యులు

॥వి॥

జ:- ఇప్పటికి 149 సంవత్సరాలకు పైగా, అంటే 1836 లో మన
 రామకృష్ణుడు పుట్టాడు.

స:- అవును. ఆయన శిష్యుడు వివేకానందుడు చృష్టే 123 సంవత్సర
 ములు దాటింది అన్నావుగా!

జ:- ఆ సంవత్సరం ఫి బవరీ 17 వ దీ ఆయన జన్మించాడు.

స:- అయితే ఎక్కడ? అవును. బెంగాలు రాష్ట్రమని పూర్వం చెప్పా
 వుగా?

జ:- అవును. ఆయన తల్లిదండ్రులు చం దామణీదేవి, ఖుదీరామ
 చటోపాధ్యాయులు.

స:- అంటే, వీరెవరు?

జ:- బాహ్మణులు, ఎంతో భక్తులు. చాల మంచివారని దేశం అంతా
 పేరుండేది.

స:- అలాంటి తల్లిదండ్రులకే యిట్టి మహాపురుషులు పుట్టుతారు
 కాబోలు!

4. ఏడవ నెలలో నుయ్యల నూపుచు
బాడుచున్న తన మాతృదేవికి
గడ్డమీసముల భావి రూపమును
గాంచ సె నత్యద్భుత లన్

||వి||

5. ఒక దినమున గడు లిక నుండెడు
ఒక రోజున నతి భారదేహుడౌ
జోల పాటలకు బోరు పెట్టును
కాళి పాటలకు గురక బెట్టును

||వి||

6. కృష్ణ మేఘమున శ్వేత పక్షులను
గాంచి మైమరచు నేడవ యేటను
అఱురు దేవిని గాంచి సమాధిని
ఎన్నిదవ యేటనె పొందెనునుండీ?

||వి||

7. కృష్ణుడ నేనని యానందించును
రాధిక నేనని తన్మయుడగును
శివుని వేషమును భక్తి ధరించుచు
శివుడే తానై ధ్యానమగుడుగు

||వి||

||వి||

జ:- అం కాదు. పుట్టినప్పటినుండి ఆ అవతార పురుషులు, తమ
గొప్పదనాన్ని కొంచెం కొంచెంగా చూపిస్తూనే ఉంటారు.

వ:- పుట్టి ఏం చేశాడంటావు?

జ:- ఒకటేమిటి? అనేకంగా సి, తాను సామాన్యుడు కాదని తెలుపు
తూనే ఉన్నాడు.

ప:- అవును. శ్రీకృష్ణుడు అలాగే కదా!

జ:- అలా అలా : కాని రామకృష్ణునివి అన్నీ యింకా గొప్పవి. ఎందు చేతనంటే కృష్ణుడు దుష్టుల్ని శిక్షించటంకూడా పనిగా పెట్టుకుని దుర్మార్గుల్ని చంపాడు.

ప:- రామకృష్ణుడో?

జ:- అలా కాదు. మంచివాళ్ళను, చెడ్డవాళ్ళను బాగుచేసే పద్ధతి పెట్టుకుని, ఆ విధంగా గొప్పదనం చూపించాడు.

ప:- ఆ గొప్పదనం ఎలాంటిది?

జ:- అలా అడుగు. అడిగి తెలుసుకోవాలని అంటారుకదా! చిన్నప్పుడు యీ పిల్లవాడు నెలల వయస్సులోనే, ఒక దినం అమ్మ చంద్రామణి పాలు యిస్తుండగా చాల బరువై పోయాడు. అమ్మ తొడలు నలిగిపోయినంత పనైంది.

ప:- అబ్బ! అంత బరువే! తర్వాత?

జ:- అప్పుడు తండ్రి కుదీరాముడుకూడా ఆ పిల్లవాడిని ఎత్తుకోలేక పోయాడు.

ప:- అహ! అంత బరువన్నమాట!

జ:- అలాగే, ఒక రోజు అమిత లిక అయ్యేవాడు,

ప:- ఎందుచేతనంటావు?

జ:- అదే, మహాపురుషుల్లో ఉండే మహత్తు. మానవులకు అర్థంకాని వింతలు చేస్తుంటారు. అలా, మరో రోజు అమ్మ, అబ్బాయిని నిద్ర పుచ్చటానికే ఉయ్యాలలో పడుకోబెట్టి, ఊషణూ పాడు తున్నది. అంతలోనే పసిపిల్లవాడు ఉయ్యాలలో లేడు.

ప్ర:- అమ్మయ్య! ఏమైనాడో!

జ:- విను. ఆ పిల్లవాడి స్థానంలో గడ్డాల వాడొకడు ఉన్నాడట!

ప్ర:- నాకు భయం వేస్తున్నది. ఆ గడ్డాలవాడు పిచ్చివాడేమో! అతడు మన రామకృష్ణుని ఏం కాడో!

జ:- అదికాదు జరిగింది. పిల్లవాడే ఆ పెద్దవాడిలాగా కనిపించాడట!

ప్ర:- ఏమిటి! ఎంత ఆశ్చర్యం! తర్వాత?

జ:- ఆ పెద్దవాడెవరనుకున్నావు? పెద్దవాడైన తర్వాత మన రామకృష్ణ స్వరూపమే.

ప్ర:- అహ! ఏమి అద్భుతం! ముందు తానలా కబోతన్నానని ముందుగానే అమ్మకు చూపించాడా మన రామకృష్ణుడు? చాలబాగుంది. తర్వాత?

జ:- మామూలు లాలిపాటలు పాడితే, ఏడుపు ఎక్కువ చేసేవాడు. కా పాటలు పాడితే మైమరచి నిద్రపోయేవాడు.

ప్ర:- పిల్లవాడగకూడా సామాన్యుడు కాదన్నమాట!

జ:- అంతేకాదు. విను. ఒకరోజు ఊరి బయటకు వెళ్ళాడు. అత స్మాత్తుగా అకాశంలో నల్లని మేఘం వేసింది. పెద్ద ఉర్రుమటకూడా ఉరిమింది. భయంతో కొన్ని కొంగలు కైకి ఎగిరాయి. ఆ నల్లని మేఘంమీద, యీ తెల్లని కొంగలు, ఆ గదాధరునికి శ్రీకృష్ణుడు, అతని పేడలోని ముత్యాల దండలాగ కనిపించాయి. అనందం పట్టలేక మైమరచి పడిపోయాడు.

ప్ర:- ఏమీ! ఎంతో ఆశ్చర్యం!

జ:- అలాగే, ఒక దినం ప్రక్క ఊరిలో ఉన్న అణూరు కాళికాదేవిని కళ్యాణా చూచి తన్మయత్వం పొందాడు.

ప్ర:- బలే బాగుంది. ఇంకా చెప్పు.

జ:- ఇంకానా? ఇలాంటివి ఎన్నో! పిల్లల్ని వెంట తీసుకొని మామిడి తోటలోని వెళ్ళి, రాధాకృష్ణుల నాటకం అడేవాడు. తాను కృష్ణుడి వేషం వేస్తే, ఎంతో ఆనందంతో, నృత్యగీతాలతో తేలిపోయే వాడు. భక్తి ఎక్కువై, కృష్ణుని చూడాలని ఏడ్చిందట రాధ. అలాగే రాధిక వేషం వేస్తే, అలా ఎంతో ఏడ్చేసేవాడు మన రామకృష్ణుడు.

ప:- ఆహా! చాల గొప్పగా ఉంది. తర్వాత?

8. చదువకుంట సోదరుడు గదాధరు
చదివింపగ గలకత్తకు జేర్చెను
చదువడు గ్రంథము చెప్పిన వినడు
సం ర్తనమున కాలము గడుపున్

॥వి॥

9. దీని జూచి కోపించి సోదరుడు
దండింపగ నొక దినమున దమ్ముని
అ శుసంతతులు కన్నుల జారగ
అన్నను జూచుచు గద్గద స్వరమున

॥వి॥

10. పొట్టకూటి చదువులకో జన్మము!
పట్టుదలతో మాయని జేరుటకో!
వ్యర్థ విద్యలకు నన్వేషించిన
బహ్మపదము - కూరునె యన్నా?

॥వి॥

11. అంత దక్షిణేశ్వరమున గా
మందిరమున బాజారి పదవిలో

రి, రామకుమారుడు తమ్ముని
కాళికాలయమునకు గొంపోయెను.

॥వి॥

12. అధిక భక్తి గల బాలుని గాంచి
అధిపతి మధురుడు సంతోషించి
మహమాయి సన్నిధి పూజారిగ
నియమించెను కడు భక్తి యుక్తుడై

॥వి॥

జ:- ఇలా, ఆటపాటల్లో మునిగి ఉండే మన గదాధరుడికి చదువెలా వస్తుంది?

ప:- గదాధరుడంటావేమిటి? రామకృష్ణుడు కాదా?

జ:- రామకృష్ణుని, చిన్ననాడు గదాధరుడు అని, 'గదాయి' అని ముద్దుగా పిలిచేవాళ్ళు. పెద్దవాడై న తర్వాత యీ పేరు వచ్చింది.

ప:- సరే! ఆ పిమ్మట ఏమైంది?

జ:- ఇంటిదగ్గర గదాయికి భయం పెట్టి చదివించాలంటే నాన్న చని పోయాడు, ఇక తల్లి అంటే, ముద్దు.

ప్ర:- పాపం! ఊదీరాముడు చనిపోయాడా?

జ:- అందుచేత, పెద్దన్న రామకుమారుడు తనతోపాటు గదాధరుని కలకత్తాకు తీసుకొని వచ్చి, తన సంస్కృత పాఠశాలలో రిచ్చి, చదువు చెప్పుతూ ఉండేవాడు.

ప్ర:- అయితే, అన్న చాల మంచివా :

జ:- అవును! కాని పయోజనం?

ప:- ఏమైంది?

జ:- గదాయి చదివితేగా! ఎప్పుడూ ఒక్కడే కూర్చోటం, ఏదో పాడు కోటం, ఏడుస్తూ ఉండటం.

ప:- పాపం! నాన్న చనిపోయే! అమ్మకూడా దగ్గర లేకపోయే! అందు చేత దిగులు కాబోలు!

జ:- అది కాదు. కాళికాదేవినిగూర్చి పాడుకుంటూ, ఆమె కనపడలేదని ఏడిచేవాడు.

ప్ర:- అబ్బ! ఎంత భక్తో!

జ:- అందుకు, అన్నకు కోపం వచ్చింది. ఒక రోజు తమ్ముడిని ఒక లెంపకాయ కొట్టాడు.

ప:- ఆ ఆ, ఏమిటి! మన రామకృష్ణుడినే! పాపాత్ముడు, కొట్టాడా?

జ:- అలా కాదు! గదాధరుడు చదువుసంధ్యలు లేక ఉంటే, పపం చంలో ఎత్తి ది ఎలాగ అని బాధపడి, పెద్దవాడు కాబట్టి ఒక దెబ్బ కొట్టాడు.

ప:- తర్వాత?

జ:- గదాధరుడికి కళ్ళనుండి నీరు చెక్కిళ్ళవెంట కావాయి,

ప్ర:- పాపం! ఎంత దెబ్బ తగిలిందో!

జ:- అయినా ఆ మహాత్ముడు అన్నను చూచి, 'అన్నా! ఎంతో చదువు కున్నావుకదా! ఈ చదువులు నన్ను అమ్మ కాళికను చూడేటట్లు చేస్తాయా?' అని పశ్నించాడు.

ప:- బలే పశ్న. పెద్దవాళ్ళకైనా తట్టదు.

జ:- 'ఈ చదువులన్నీ వ్యర్థంకదా!' అని అన్నను నిలదీసి అడిగాడు.

ప్ర:- అన్న ఏమన్నాడు?

జ:- ఇంక అనేదేముంది? సత్యాన్ని అడకుడా తెలుసుకుని, తర్వాత శ్రీరామకృష్ణుని భక్తి అభివృద్ధికే సహాయం చేశాడు.

ప:- బలే! అట్లా ఉండాలి భక్తి అంటే. ఎంతటివాళ్ళయినా దానికి తొంగొల్పిందే!

జ:- అదేగదా, పహ్లాద, ధృవ, మార్కండేయ చరిత్రల్లో వనం చూస్తాం.

ప్ర:- అటుపిమ్మట?

జ:- కలకత్తా దగ్గర, గంగ ఒడ్డున ఉన్న దక్షిణేశ్వరీ కాళికాలయంలో అర్చకత్వానికి వెళ్ళుతూ, రామకుమారుడు తమ్ముడినికూడా వెంట నుకొని వెళ్ళాడు.

ప:- తమాషే! ఇంతకూ, ఏ కాళికాదేవిని చూడాలని చిన్నప్పటినుండి ఏడుస్తున్నాడో, ఆ కాళికాదేవి దగ్గరికే చేరాడన్నమాట!

జ:- అం కాకుండా, ఆ దేవాలయ అధికారి మధురబాబు! అతడు యీ అబ్బాయి భక్తికి ఎంతో పొంగి, అమ్మవారి దగ్గర పూజాగా కూడా ఏర్పాటు శాడు!

ప:- అదృష్టం అలా ఉండాలి.

13. 'అహ! చేరితి మాయి పాపునకె'

అని సమ్మోదము జెందుచు బాలుడు

దక్షిణేశ్వరీ దర్శన పాపికి

షీంచుచు నుండెను పావనుడు

14. 'ఎన్ని పూజలను చేసినగానీ
ఎంత ధ్యానమొనరించినగానీ
కాన్పింపవు నా తల్లి యదేమో!
తనయుడగానో! తల్లివిగావో!' ||వి||
15. అని యరచుచు హృది చెక్కలుకాగా
దీనభావమతి దీనత బొంద
ఏడ్చి మైమరచి నేల దొరలును
ఏమియు దోచక నేల మోదు తల ||వి||
16. 'అయ్యో! తల్లీ! కాలము గడచెనె
మరియొక దినమిట వ్యర్థమయ్యెనే'
అని దుఃఖమునకు దాశజాలక
'హ దేవీ' యని దేవిని జేరెను ||వి||
17. ఇక నా జన్మము వ్యర్థమునుమ్మీ
ఈగతి నేనిక బతుకజాల'
అని ఖడ్గముచే రామకృష్ణుడు
అత్మహత్య పూనెనుసుందీ! ||వి||

జ:- అలా చేరిన గదాధరుడు, ఎంతో అనందంతో పూజలు చేసేవాడు.
'అమ్మ దగ్గరకు చేరానుకదా! ఆమె నాకు కనిపిస్తుంది' అని ఎంతో
ఆశతో ఉన్నాడు.

స:- అయి , అలా కాలేదా?

జ:- అలా వెంటనే కనిపిస్తే మన గదాధరుడు రామకృష్ణుడు అయ్యే
వాడు కాదు.

ప:- ఎందు త?

జ:- 'కనిపించు అమ్మా' అంటే ముందొచ్చి కూర్చుంటుందా ఏమిటి భగవతి? ఎన్నో పరీక్షలు చేయాలి? భక్తిని పరీక్షించాలిగదా!

ప:- అవును? పూర్వం ప్రహ్లాదుడు ఎన్ని బాధలు పడ్డాడు పాపం!

జ:- 'ఎన్ని పూజలు చేస్తున్నాను. ఎంతకాలం ధ్యానం, తపం చేస్తున్నాను. అమ్మ కనిపించదే! నాలో లోపం ఉన్నదా? సరిగా పూజలు చేయటం లేదా? లేక అమెకు నాపై పేమ లేదా? అని చింతించి చింతించి, తట్టుకోలేక ఎలుగెత్తి ఏడిచేవాడు.

ప్ర:- అబ్బ! అమ్మ పేమ ఏమైందో!

జ:- ఒక్కొక్కసారి నేలమీద పడి, దొర్లి, నేలమీద తలకాయ కొట్టుకుంటూ రోదనం చేసేవాడు.

ప:- అబ్బ! నాకుకూడా ఏడుపు వస్తున్నది.

జ:- 'వాళ్ళమ్మ మరణించటంచేత అతడు అలా ఏడుస్తున్నాడేమో' అని అందరు అనుకునేవాళ్ళు.

ప:- అయితే, కాళికా దేవి కనిపించలేదా?

జ:- కనిపించకపోతే మన రామకృష్ణుడు యింతవాడెలా అవుతాడు? విను.

ప:- సరే! త్వరగా చెప్పు. ఏడుపు వస్తున్నది.

జ:- ఇలా కాలం దొర్లుకుపోతుంటే ఊరుకోలేకపోయాడు రామకృష్ణుడు. భక్తి అతి అయిపోయింది.

ప్ర:- ఏం? అఘాత్యం చేశాడేమిటి?

జి:- కాళికాదేవి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఆమె - తిలో ఉన్న కత్తిని
లాక్కున్నాడు. 'ఇక నేను ఎతకటం ఎందుకు' అని అరిచాడు.
ఆ కత్తితో తన కంఠాన్ని నరికేసుకోబోయాడు రామకృష్ణుడు.

ప్ర:- అబ్బ! నేను చూడలేను.

18. దక్షిణేశ్వరీ ప్రేమావతారిణీ
మందహాస చంద్రికలల్లాడ
మదుర భాషణము ముఖమున రాల
దర్శనమిచ్చెను రామకృష్ణునకు

॥వీ॥

జి:- అలాగే ఆ మహానుభావుని కళ్ళుకూడా మూతలుపడ్డాయి. కత్తి
ందకు జారిపోయింది, అమ్మ ఎంతో ప్రేమతో ఆయనకు కని
పించి మాట్లాడింది.

ప్ర:- అబ్బ! నా గుండె దడ యిప్పటికీ తగ్గింది. ఆమె కనపడకపో
మన రామకృష్ణుడు ఏమయ్యేవాడో, నాకు చాల భయం వేసింది.

19. నాట గోరె నా భవతరణీమణి
నిత్యదర్శనంబిచ్చుచు బిల్కుచు
రామకృష్ణగురు నిత్యానంద సు
భాముని నెను పేమమూర్తియై

॥వీ॥

ప్ర:- భ : అంటే భ : శభాష్ రామకృష్ణా! కాళిని సాధించావు. నీకు
నమస్కారమయ్యా బాబూ! నీకు రోజూ కనిపించేదా?

జి:- రోజూ ఏమిటి? ఎప్పుడు కావాలంటే అప్పు .

20. అంత నా పభుని భక్తివాహినుల
నరికట్టుటకై తల్లియు నన్నయు,
జయరామవటి నా గామ కన్య యగు
శారదామణిని బెండ్లి చేసిరి

॥వి॥

21. శారదాదేవియు విషయములంటక
గురుచరణంబుల గొల్చి ధన్యమై
భక్తులకెల్లను మాతృదేవియై
పతిభ చెలంగెను అనుభవమహిమన్

॥వి॥

జ:- అంతా బాగానే ఉంది. కాని రామకృష్ణుని సొంత అమ్మ, ఎవరు?

ప్ర:- చం దామణి.

జ:- చాల విచారించింది. కొడుకు పిచ్చివాడై పోతున్నాడని అనుకుంది. ఈ పిచ్చి మార్చాలని ఆలోచించింది 'ఎలాగ' అని. పెళ్ళి స్త్రీ పిచ్చి కుదురుతుందని అందరూ నలహా చెప్పారు అమెకు.

ప్ర:- ఆ! పాపం! ఆయన భక్తిని చెడగొట్టాలనే?

జ:- కాని అది సాధ్యమా?

ప్ర:- అయితే, తర్వాత ఏమైందేమిటి?

జ:- చం దామ దేవి పిల్లకోసం చూచింది. కాని పిచ్చివాడని పేరు మోసిన యీ రామకృష్ణుడికి ఎవరు యిస్తారు పిల్లను?

ప్ర:- అవును మరి!

జ:- కాని రామకృష్ణుడు ఆలోచించాడు. అమ్మను తృప్తి పరచాలని తలంపు, అలాగని తాను చెడిపోగూడదని సంకల్పం.

ప్ర:- రెండు ఎలాగ?

జ:- అదీ ఆయన చేసింది. తన దివ్య దృష్టితో చూచాడు.

ప్ర:- అంటే?

జ:- ఈ రెండు కళ్ళతో చూస్తే, యీ ముందున్న లోకంమా తం కనిపిస్తుంది. అలాకాక గొప్పవాళ్ళకు లోపల యింకొక కన్ను ఉంటుందట! దానితో చూస్తే ముందున్నవేకాక, దూరంగా ఉన్నవి, పూర్వం ఉన్నవి, యిక ముందు కాలంలో జరిగేవికూడా వాళ్ళకు కనిపిస్తాయట!

ప్ర:- ఎంతో బాగుంది యీ రహస్యం. అది మన రామకృష్ణుడికి ఉన్నదా? అవును. ఆయన మహాపురుషుల్లో మహాపురుషుడుకదా?

జ:- అవును. జయరామవటి అనే గామంలో, రామచంద్ర ముఖోపాధ్యాయ అనే బ్రాహ్మణునికి ఒక కూతురున్నది. ఆమె పేరే శ్రీ శారదామణిదేవి. ఆ పిల్ల తనకు భార్య లవుతుందని తన తల్లితో చెప్పాడు రామకృష్ణుడు.

ప్ర:- మన శారదామాయే!

జ:- అవును. పోయి అడిగాయి, ఎంతో సంతోషంగా ఒప్పుకున్నారు ఆ తల్లిదండ్రులు. ఇంకా చి తం ఏమిటంటే, ఆ చిన్నపిల్ల కూడా చేసుకుంటానన్నదట!

ప్ర:- అయి , అప్పుడు మన శారదామాయకి ఎన్ని ఏండ్లు?

జ:- 5 సంవత్సరాలు! ఇంకా వింత చూడు. మన రామకృష్ణునికి 25 ఏండ్లు.

ప్ర:- తర్వాత?

జ:- శ్రీరామకృష్ణుని భార్యగా చేరిన మన శారదాదేవి మామూలు భార్య కాలేదు.

ప్ర:- కాక ఏమైంది?

జ:- శ్రీరామకృష్ణుని మాట సకారం నడుచుకొని, ఆయన తల్లి అయి కూర్చుంది,

ప:- అంటే?

జ:- ప్రపంచంలో ఉండే అందరు భార్యలలాగ కాక, ఆమె రామ కృష్ణునితోపాటు గొప్ప తపస్సు చేసింది. శ్రీరామకృష్ణునికే ఆశ్చర్యం కలి అనుభవ స్థితిలో ఉండేది.

ప:- అమ్మ! ఎంత అసాధ్యురాలు!

జ:- అం కాదు, ఒక దినం శ్రీరామకృష్ణు ఆమెకు పూజ చేసి, తన తపస్సునంతా ఆమె పాదాలదగ్గర అర్పించాడట!

ప్ర:- భర్త, భార్యకు పూజ చేశాడా?

జ:- ఇంకా వాళ్ళు భార్యభర్త లేమిటి? అలా అనటం తప్పు. పాపం కూడా!

ప:- ఏమనాలి అయి ?

జ:- బిడ్డ, తల్లి అనాలి. ఆమె ఆయనకు తల్లి. వలం తల్లేకాదు. కాళికాదేవియే!

ప:- అలాగా! అద్భుతమే!

జ:- అలాగే ఆయన ఆమెకు తల్లి. కాళికాదేవియే!

ప్ర:- మగవాడుగా?

జ:- అదే శారదలో ఉన్న గొప్పదనం. మగవాడిని, అందులో భర్తను, తల్లిగా భావించి, స్మరించి, దర్శించింది.

ప్ర:- ఇలాగ, పూర్వం ఎక్కడై నా జరిగిందా?

జ:- లేదు లేదు. మమ్మాటికి లేదు. ఈలాంటి దాంపత్యం ఎక్కడా, ఎన్నడూ లేదు.

ప్ర:- అదేమిటి? మరల దాంపత్యం అన్నావేమిటి?

జ:- పొరపాటు. ఇలాంటి సంఘటన అంటే చాలు. సంఘటన అంటే కూడిక అన్నమాట!

ప్ర:- ఇదికూడా మహా అదృష్టం. అలా కలిసిరావాలి. అదే వీళ్ళలో ఉన్న గొప్పదనం అని తెలుసుకున్నాను.

22. అంత గురుడు భైరవి బాహ్మణీ కడ
హానికరములు కష్టసాధ్యములు
అరువది నాలుగు తంత్రమార్గముల
నవ లగ సాధించె శక్తిమై

॥వి॥

23. రామభక్తుడగు జటధారిని గని
రామభక్తిని సాధించుటచే
రామా యని పిల్వగ శ్రీరాముడు
రామలాలుడై కన్నడి యాడును.

॥వి॥

24. మధుర, సఖ్యముల ననుభవింపగ
రాధిక తానై విరహవేదనల

కృష్ణా యని ఎల్లెత్తి పిల్వగా
కృష్ణకిశోరుడు నాట్యము సల్పును

॥వి॥

25. దాస్యభావమున మారుతి గాంచెను
త్రైసవంబు సాధించె తిరా తుల
ఇస్లామును మరి మూడు దినములన్
ఏకదీక్షమై తత్త్వమెరింగిన్

॥వి॥

26. తోతాపురి నా యతివరు సన్నిధి
అద్వైత జ్ఞానమును పొందుచు
సర్వాధ్యాత్మిక గమ్యము నాబడు
నిర్వికల్పమున నుండె త్రిరాత్రులు

॥వి॥

జి:- ఇంకా విచి తాలున్నాయి విను. అప్పుడే ఏమి తెలుసుకున్నట్లు?

ప:- చెప్పు మరి?

జి:- ఒక్క కాళికాదేవి భక్తితో సాధించిన కాళికా అమ్మవారి దర్శనంతో, మన రామకృష్ణుడు తృప్తి పొందలేదుగా!

ప:- అయి ఏం చేశాడు?

జి:- ఆయన చేసేదేమిటి? అంతా ఆ భగవతి కాళికమాయి సంకల్పం.

ప్ర:- అయితే, కాళికాదేవి ఏమి చేసింది?

జి:- మన రామకృష్ణుడిని అలా తృప్తి పడనివ్వలేదు. ప్రపంచంలో ఎన్ని మతాలున్నయ్యో అన్నింటిని మన రామకృష్ణుడు తెలుసుకోవాలట?

ప:- అబ్బ! అది సాధ్యమా? తాను కనిపించటానికే అంత ఏడిపించింది గదా! ఇంకా ఎందుకు ఆయనను బాధించటం?

జి:- మొదట్లోనే చెప్పానుగదా! మతాలు ఎన్నో ఉన్నాయని. కాని ఆ మతాలకు ఆధారం అయిన 'అనుభవం' లోకంలో మోయింది. అందుచేత పోట్లాటలు ఎక్కువ అయ్యాయి, కాబట్టి అన్ని మతాల సారాన్ని తెలిసి బోధించాలిగదా!

ప్ర:- బాగుంది ఆమె సంకల్పం. తర్వాత?

జి:- అవర దీవీ సంకల్పం కాబట్టి, ఎక్కడెక్కడి గురువులు, అన్ని మతాల గురువులు, తమంతట తామే మన రామకృష్ణుని దగ్గరకు వచ్చారు.

ప్ర:- శిష్యులు గురువును ఆ శయించాలటగా! కాని శిష్యుడై న రామ కృష్ణుడికోసం గురువులే వచ్చావారా?

జి:- అవును. అలా భైరవి బ్రాహ్మణి గిరి అనే ఒక బాల సన్న్యాసిని, అయిన దగ్గరకు వచ్చింది.

ప్ర:- అడవాళ్ళుకూడా సన్న్యాసం పుచ్చుకుంటారా?

జి:- పిచ్చివాడా! మన మాతాజీలేరా మరి!

ప్ర:- అవును మరచాను. ఆ కాలంలోకూడా అడవాళ్ళు యిలా సన్న్యాసుల్లో కలిసేవాళ్ళా?

జి:- మన దేశంలో ఎప్పుడూ అంతే! అడవాళ్ళలో అనేకమంది గొప్ప సన్న్యాసులు ఉన్నారని మాతాజీ మొన్న ఎవరితోనో చెప్పుతున్నారు.

ప్ర:- సరే! ఆమె వచ్చి ఏం సింది?

జ:- శాక్తేయం అంటారట! అది ఒక మతం. దాని సంబంధం 64
సాధనలట! అన్నింటిని ఆమె బోధించి చేయించిందట మన
రామకృష్ణుడిచేత.

ప:- ఇదీ ఒక విశేషమే!

జ:- అలాగే జటధారి అని ఒక వైష్ణవ సాధువు వచ్చి రామభక్తి
చెప్పాడట! దాన్ని మన రామకృష్ణుడు చేస్తే, రాముడు చిన్న
పిల్లవాడుగా రామకృష్ణుడితో ఆడుకొనేవాడట!

ప్ర:- రామచంద్రుడే! ఎంత గొప్పదనం!

జ:- కృష్ణుని భక్తురాలు రాధాదేవి ఉండేదట! ఆమె ఎంతో భక్తుర
లట! ఆమెలాగా కృష్ణ భక్తి చేశాడట రామకృష్ణుడు. దానితో
కృష్ణుడు చిన్న పిల్లవాడులాగా ఎదుట ఆ వాడట!

ప్ర:- ఎంత అవ్యష్టం! అందరు దేవతలు మన రామకృష్ణుడి ముందు
ఉండే వాళ్ళన్నమాట!

జ:- అవును. శ్రీ కాళికాదేవి దయవల్ల మన రామకృష్ణుడు అంజ
నేయుని, సీతాదేవిని, యింకా ఎందరో దేవతల దర్శించాడు.
చర్చికి వెళ్ళి ఏసుక్రీస్తు మతాన్నికూడా అనుసరించాడు. మూడు
రోజులరో ఏసుక్రీస్తు కనిపించి, మన రామకృష్ణుడిలో కలిసి
పోయాడు.

ప్ర:- అది మన మతం కాదుగా!

జ:- మళ్ళా మొదటికి వచ్చావు. ముందే చెప్పానుగా అన్ని మతాల్ని
తెలుసుకోవాలని.

ప్ర:- సరే! తర్వాత?

జ:- అలాగే ఇస్లాము మతాన్ని అవలంబించాడు. మసీదుకుకూడా వెళ్ళాడు. దాన్నికూడా బాగా గ్రహించాడు. ఇలాగ పపంచంలో ఉన్న ముఖ్య మతాల్ని అనుసరించాడు, అనుభవించాడు. మన రామకృష్ణుడు.

ప:- అబ్బ! ఎంత ఓర్వో!

జ:- అదే ఆయన గొప్పదనం మరి. అమ్మ అను గహం ఉంటే అన్నీ సాధ్యమేగా!

ప:- అన్నీ పూర్తి అయ్యాయిగా! ఇక శాంతి పొందాడా?

జ:- లేదు. అన్ని మతాలకు, సాధనలకు మించిన మరొక పద్ధతి ఉందట! దాన్నే అద్వైతం అంటారుట! దాన్ని యిక తెలుసుకోవాలి. అది చాల కష్టం!

ప్ర:- మరి ఏం చేశాడు?

జ:- అమ్మే, ఒక దిగంబర సన్న్యాసిని మన రామకృష్ణుని దగ్గరకు రప్పించిందట!

ప:- ఎవరాతడు?

జ:- తోతాపురి అని చాల గొప్ప సన్న్యాసి. అతడు వచ్చి, శ్రీరామకృష్ణునికి సన్న్యాసం యిచ్చి, ఆ అద్వైతాన్ని బోధించాడు.

ప:- సన్న్యాసం ఎందుకు?

జ:- సన్న్యాసికిగాని ఆ అద్వైతంలో ఉండే అనుభవం రాదట! చదువుకోవచ్చునుగాని అనుభవం రావాలంటే సన్న్యాసం ఉండాలని అతడి నమ్మకమట!

ప్ర:- అంతట ఏమి జరిగింది?

జ:- గురువుగారు చెప్పటంతోనే గహించుకొని శిష్యుడు వరుసగా
మూడు రోజులు మైమరచి కూర్చుండిపోయాడు.

ప్ర:- అలాగా! మూడు రోజులే!

జ:- గురువుగాను శిష్యుడిని, మరల పపంచంలోకి తీసుకొని రాక
పోతే అలాగే ఉండిపోయేవాడట!

ప్ర:- అంటే గురువుకంటే శిష్యుడు చాల గొప్పవాడన్నమాట?

జ:- ఆ గురువు 40 సంవత్సరాలు తపస్సు చేస్తే ఆ అనుభవం వచ్చిం
డట! దాన్నే నిర్వికల్ప సమాధి అంటారట!

ప్ర:- అబ్బ! ఎంత సాధించాడో! ఆయన సాధించనిది యింక ఏదీ
లేదన్నమాట!

జ:- అవును. డంకమీద పెట్టి కొట్టి మన అనుభవానందాలు,
దృఢంగా చెప్పుతున్నారు.

ప్ర:- అటుపిమ్మట ఏమి జరిగింది?

27. పండితపామరులేకమైరి యట

పేదలు ధనవంతులును కలిసిరి
సర్వ జాతులును సర్వ మతస్థులు
సర్వ వర్ణములు భక్తితో రిరి

॥వి॥

28. విద్యావంతులు యువకులనేకులు

లౌకిక జీవితమెల్ల త్యజించి,
ఏక నిష్ఠతో రామకృష్ణునే
గురొత్తమునిగ నమ్మి గొల్చిరి

॥వి॥

జ:- పూర్వం రామకృష్ణుడి దగ్గరకు అనేక గురువులు వచ్చారన్నా నుగా! ఇప్పుడు శిష్యులు అనేకులు చేరారు.

ప్ర:- అయితే రామకృష్ణునిలో మార్పు వచ్చిందన్నమాట! ఇంతకాలం శిష్యుడుగా ఉన్నవాడు గురువైనాడంటావు!

జ:- గురువా? ఆ మాట సరిపోదు. జగత్తుకే గురువు ఆయన. అంటే జగద్గురువు.

ప్ర:- అదా 'జగద్గురువు శ్రీరామకృష్ణ దేవునికి జై' అంటారు?

జ:- అవును. గురువంటే సాధన రహస్యాలన్న తెలిసి, శిష్యులను పైకి తీసుకొనివచ్చే పద్ధతి తెలిసి వుండాలి. ఎంతో పేమ ఉండాలి. అలాంటి లక్షణాలు మన రామకృష్ణునిలో బండ్లకుగా ఉన్నాయి.

ప్ర:- అదే విన్నాను. ఎంతోమంది ఆయన దగ్గర చేరారటగా!

జ:- అందరినీ తన అపార పేమతో చూస్తూ, వాళ్ళ శ్రేయస్సుకై యత్నిస్తాడు కాబట్టి అందరూ ఆయనను చేరారు. మహాపండితులు వచ్చినా వారికంటే మన రామకృష్ణుడిలో అధిక్యం గోచరించేది.

ప్ర:- అయి , ఎంతటివాడైనా ఆయనకు దాసోహం అన్నాడంటావు.

జ:- ఒకరినీ, ఎక్కువగా, ఒకరినీ తక్కువగా చూచేవాడు కాదు.

ప్ర:- అంత విశాలమైన పేమ అన్నమాట! అంత పేమ అందరికీ ఉంటుందా?

జ:- అదే మరి ఆయన ప్యకత. అందు తడబ్బున్నవాళ్ళు లేని వాళ్ళు, చదువుకున్నవాళ్ళు లేనివాళ్ళు, అన్ని కులాలు, ఆడ, మగ, పిన్న, పెద్ద ఒకటేమిటి; అందరూ ఆయన పాదాల దగ్గరుండి తన్మయులై పోతూ ఉండేవారు!

ప:- ఎంతో గొప్పదనమే. యి ఎత్తి నమస్కారం చేస్తాను!

జ:- అనాడు గొప్ప పేరులో ఉన్న కేశవచంద్రసేన్, ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్. గిరీశచంద్ర ఘోష్, అలాంటి గొప్పవాళ్ళెందరో ఆయన వెంట ఉండాళ్ళు.

ప్ర:- చేరి ఏం చేశారు?

జ:- ముక్తి పొందటానికి సరియైన మార్గం తెలుసుకున్నారు. సాధన అంటే ఏమిటో గ్రహించుకొన్నారు.

ప:- అప్పుడేనా, మన వివేకానందుడుకూడా చేరింది?

జ:- అవును. అప్పుడు అతని పేరు నందనాథుడని చెప్పానుగా! అతడొక్క కాదు. ఇంకా ఎందరో అలాంటి కురవాళ్ళు గొప్ప తెలివి, చదువు, డబ్బు ఉన్నవాళ్ళు ఆయనకు శిష్యులుగా చేరారు.

ప:- ఎంత అదృష్టం!

జ:- చేరి, ఎప్పుడు యింటికి వెళ్ళారోగాని, ఎప్పుడూ రాత్రి అనక పగలనక గురువుగారి దగ్గరుండి, ఆయన మాటప్రకారం తపస్సు చేశారు. ఎంతో గొప్పవారైనారు.

ప్ర:- అవును. వివేకానందుడి విషయం చూచాముగా!

29. పదునెన్నిది సూర్య ఎనుబదియారున

పదునారవ తేదీ అగష్టు నెలలో

రామకృష్ణుడు తన యవతారము

లయమొనరించెను మహాసమాధిలో

జ:- కాని, ఆ జగద్గురువు అలా, ఎంతో కాలం ఉండలేదు. తనకు 50 సంవత్సరాలు దాటగానే శరీరం చాలించాడు.

ప్ర:- ఆ ఎహ్మాదీవుడు యిలా ఎందుకు స్తాడు? మంచివాళ్ళను ఎక్కువ కాలం ఉంచడం?

జ:- గొప్పవాళ్లు, తాము అనుకున్న పని త్వరగా ముగించుకుని వెళ్ళిపోతారు. 'మన పని అయిందికదా! యింక ఎందుకుండటం?' అనుకుంటారు.

ప్ర:- అలాగా, అయినా వాళ్లు అలా అందరినీ వదలిపోతుంటే ఎందరు ఏడ్చారో! అబ్బ! తలుచుకుంటేనే ఏడుపు వస్తుంది.

జ:- అవును. సామాన్యుడు పోతేనే దుఃఖం కలుగుతుంది. ఇక అట్టి మహాత్ములు పోతే, దేశం అంతా ఏడుస్తుంది. ఆనాడు వేలుగా జనం వచ్చి, కింద పడి దొర్లి ఏడ్చారు.

ప్ర:- పాపం! మనం చూడకపోయినా ఏడుపు పొర్లి వస్తుంటే, ఎంత దుఃఖమో!

20. యతివర డగు శ్రీరామకృష్ణుని
ప్రథమ శిష్యుడౌ నరేం దనాథుని
అనుసరించుచు యువక బృందము
మునిగణములతో వన్నెకెక్కిరి

॥వి॥

21. చిరీతిని పదునేడురు యువకులు
సర్వసంగ సన్న్యాసమొనర్చి
శ్రీరామకృష్ణుని పేరుతో మఠమును
స్థాపించిరి దమ యనంతశక్తిని

॥వి॥

32. వివేకానందుని నాయకత్వమున
 సద్గురు సందేశముల జాటుచు
 నగణిత భక్తులకాత్మశాంతిని
 భగవానుని కృప నందజేసిరి

॥వి॥

జ:- అలా ఏడ్చి ఏడ్చి, కు రవాళ్ళు నరేంద్రనాథుని నాయకత్వంలో
 ఇల్లు వాకిలి: తల్లి తం డి అంతా వదలి, గురువుగారి మార్గాన్ని
 అనుసరించి, దేశంలో వోధించటానికి సన్నాహం తీసుకున్నారు.

ప:- అవును. అట్టివారి శిష్యులు ఎంత గొప్పవారైనా అవుతారు,
 అలాగేగా నరేంద్రుడు వివేకానందుడై ఎంతో గొప్ప నని చేశాడు.

జ:- మత పచారానికి తగినట్లుగా, శ్రీ రామకృష్ణ మతాన్నికూడా
 స్థాపించారు.

ప:- అవును. విన్నాగా: దానికి ఎంతో గౌరవం ప్రపంచంలో
 ఉన్నదిగదా!

జ:- ఎందుచేతనంటావు? వీరు ఎంతో చదువుకున్నవారు. తత్వ
 సుఖంకోసం ఎప్పుడూ కృషి చేస్తుంటారు,

ప్ర:- అదేగా మరి సన్నాసి లక్షణం!

33. సర్వవిధముల నీ యవతారము
 సర్వోత్కృష్టము సర్వాతీతము
 సర్వమానవ పుణ్యకారణము
 నవ్య భారత భాగ్యవిశేషము

॥వి॥

34. ముక్తి ధామమే భువికరుదెంచెనో!
 భువియే స్వర్గస్థానమయ్యెనో!

అనుభవానందములొక్క పెట్టున

అచుపమముగా వహించెనునుండీ!

॥వి॥

ప:- అలాగైతే దేశానికి, పపంచానికి యింత గొప్పగా ఉపయోగ పడిన సన్న్యాసి యింకెవరూ లేరేమో!

జ:- ఇదివరకు మహాగురువులు అన్నవాళ్ళు, మహా అయితే, వందల మందికి ఉపయోగం అయ్యారేమో! కాని మన రామకృష్ణుడు, లక్షలకు, కోట్లకుగా భక్తులకు మార్గదర్శి అయ్యాడు.

ప:- అవును. జగద్గురువు అన్నావుగా!

జ:- అలా కాదు? జగద్గురువులై నా కొంతమంది ఉపయోగం అవుతారు. కాని మన రామకృష్ణుని ప్రత్యకత వేరు.

ప:- ఎలాగంటావు?

జ:- ఏ గురువైనా ఒక వద్దతినే అనుసరించి బోధించాడు. కాని మన రామకృష్ణుడు, అన్నింటికీ అవసరమైన మూల సూతాలను బోధించాడు, ఆచరించి చూపాడు.

ప:- అవును. క్రీస్తుమతం. బౌద్ధమతం, మహమ్మదీయ మతం, అన్నీ ఆచరించాడుగా! అందుచేత అన్ని మతాలవారికి ఉపయోగం అయ్యాడన్నమాట! ఇక ఎంతమందికి ఆధారం అయినాడో చెప్పా :

జ:- అవును. అంత గొప్పవాడు యింకెవరూ లేరనే అంటారు!

ప:- అలాగా!

జ:- అంతేకాదు. ఆయనను అనుభవ అవతారం అంటారు. అందుచేత మన లోకానికే మోక్షం వచ్చిందంటే నమ్ము. లేక మన ప్రపంచమే ముక్తి పదవి అయినట్లుంది.

ప్ర:- ఎందుచేతనంటావు?

జ:- ఏవో రెండు గ్రంథాలు చదివి బోధించి వాళ్ళకంటే అనుభవం సంపాదించి, యితర్లకు దారి చూపేవాళ్ళు ఎక్కువైనారు.

ప్ర:- అవును. అదేగదా నేటి పపంచానికి అవసరం!

25. జయ రామకృష్ణా! కృపాసము దా:

జయ పరమాత్మా! జగదాధారా:

ఓంకారరూపా! ర్తికలాపా:

ఓం నమో శ్రీ రామకృష్ణాయ

॥వి॥

ధర్మోద్ధారక జగద్గురో? జయ

శ్రీ రామకృష్ణా! నమో నమో:

సాధక గురువర! నమో నమో జయ

బోధ స్వరూపా! నమో నమో:

అవతారవర్య! నమో నమో జయ

అనుభవపూజిత! నమో నమో:

క్షుదీరామసుత నమోస్తు తే

మునిజనవంద్య నమోస్తు తే

మోక్ష పదాతా నమోస్తు తే.....

జగద్గురు రామకృష్ణదేవునికి జయ

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి:

ఓం

శ్రీ విదేశానంద కథాగానము

పెద్దలారా: 1963 వ సంవత్సరం చాల గొప్పది సుమా!

ప:- ఎందు త?

జ:- ఇన్ని సంవత్సరములనుండి, మనం పూజీస్తూ ఉన్న శ్రీ రామ కృష్ణ దేవుని ముఖ్య శిష్యుడు, శ్రీ విదేశానంద స్వాములవారు పుట్టి నూరు సంవత్సరాలైంది.

ప:- అబ్బా! నూరు సంవత్సరాలే! అయితే పూర్వం ఎందరో పుట్ట లేదా? వీరి పుట్టినరోజు యింత గొప్పగా ఎందుకు చెయ్యాలి?

జ:- ఒక్క పుట్టినరోజు కాదు. పుట్టిన సంవత్సరం అని, ఆ సంవత్సరం అంతా పండుగ చేశారు.

ప్ర:- సంవత్సరం అంతా?

జ:- అ. ఒక్క దేశమే కాదు. పపంచం అంతా, అన్ని దేశాలు, ఆ స్వాములవారి పుట్టిన సంవత్సరం చాల ఘనంగా చేశారు.

ప:- అయితే, యిప్పుడు నీవు చెప్పేదేమిటి?

జ:- ఇంతమంది ఆయన విషయం వినటానికి వచ్చారు.

ప్ర:- అయి ?

జ:- శ్రీ వివేకానంద స్వామివారి జీవిత చరిత్రను, అందరికీ తెలిసేటట్లు మనం చెప్పాలట!

ప్ర:- అయ్యబాబోయ్!

జ:- ఫరవాలేదు. మన శ్రీ అనుభవానంద స్వాములవారు, శ్రీ వివేకానందుని జీవితాన్ని, చిన్న కథాగానంగా మనకు వ్రాసి యిచ్చారుగా! దాన్ని చెప్పుదాం.

ప్ర:- అనుభవానంద స్వాములవారు ఎవరు? వారినిగూర్చి కొంచెం చెప్పు.

జ:- చెప్పుతాను విను. శ్రీ అనుభవానంద స్వామి 1908 వ సంవత్సరంలో గుంటూరు జిల్లాలో జన్మించారు. చిన్నతనంనుండి శ్రీ రామకృష్ణ దేవుని అనుసరించేవారు. రెండు ఆశమాలు పెట్టారు. అనేక కీర్తనలు, పద్యాలేగాక చాలా పుస్తకాలుకూడా వ్రాశారు. చక్కగా ఉపన్యాసాలు యిచ్చేవారు. బొమ్మలు తయారు చేసేవారు. బొమ్మలుకూడా వేసేవారు. పిల్లలతో ఆడుకునేవారు, బాగా చదువుకున్నవారు, ఒకటేమిటి? అన్ని విద్యలు వారికి వచ్చును.

ప్ర:- అబ్బా! ఒక్కరిలో అన్ని విద్యలుండటం అశ్చర్యమేనుమా!

జ:- అవును. అవి వారికి శ్రీరామకృష్ణుని అనుగ్రహంవల్ల వచ్చాయని చెప్పాలి. వారే యీ కథాగానాన్నికూడా వ్రాశారు. శ్రీ స్వాములవారు 1973 లో తమ భౌతిక దేహాన్ని చాలించారు,

ప్ర:- అలాగా! వారికి మనసారా నమస్కరించి, మనం కథ పారంభం చేద్దాం.

జ:- సరే! అమ్మలారా! అయ్యలారా! మన శ్రీ అనుభవానందులు వాసి యిచ్చిన యీ శ్రీ వివేకానంద జీవిత కథాగానాన్ని చిన్న పిల్లలం పాడుతున్నాం. మాట్లాడుకోకుండా, శ్రద్ధగా వినాలని మీ అందరినీ కోరుతున్నాం.

అయ్యలారా! వినుడీ! మన శ్రీ వివేకముని కథను
అలకింపుడీ! ఆనందింపుడీ! ఆ యాదర్శము ననుసరింపుడీ! ||అ||

1. అత్యద్భుతమది అనుపమానము
ఆత్మోన్నతికి రాజమార్గము
అఖండ భారత జ్ఞానసంపదకు
అద్వైత యమగు చిహ్నరత్నము

||అ||

2. భారతదేశపు పేరుప్రతిష్ఠల
స్థిరస్థాయిగా నిల్చినాడుగా!
అన్ని మతంబుల అనుభవసారము
అట్టై మింగిన గురుశిష్యుడుగా!

||అ||

ప్ర:- వివేకానందుడిలో గొప్ప ఏమిటంటావు?

జ:- మన భారత దేశం పపంచంలో చాలా గొప్పది.

ప్ర:- అహా! అయితే ?

జ:- మానవుడు దేవుడు అయ్యే పద్ధతిని అది లోకానికి బోధించింది.

ప్ర:- అదంతా నాకెందుకు? స్వామివారి విషయం చెప్పు.

జ:- అదీ నేను చెప్పేది. మనదేశం గొప్పదనాన్ని తెలుసుకొని, విశేషానందుడు సన్మానం ప్రచ్చుకుని, ఎందరికో మార్గం చూపాడోయ్!

ప:- అలాగ!

జు:- అన్ని మతాలలో ఉన్న సారం తెలుసుకుని బోధించాడు.

3. జగదాచార్యుడు రామకృష్ణుని
సందేశంబుల భక్తితో జాటగ
జన్మించిన ८ వివేకానందుని
సత్కథ డెల్పగ వసాధ్యవకాగా

4. సప్తమ లోకమునన్ వసించెడు
 సప్తర్షులలో నొక్కడు సుమ్మాః
 విశ్వనాథ శ్రీ భువనేశ్వరులకు
 వెలసెనుగా శ్రీ వంగరాష్ట్రమున

॥ అ ॥

ప్ర:- ఉండు ఉండు. సప్త మలౌకం అంటావేమిటి?

జి:- అవును. వివేకానందుని గురువుగారు రామకృష్ణుడు, వివేకానందుని సప్తమలోకంనుండి మన ప్రపంచంలోకి పిలుచుకుని వెచ్చాడు,

ప్ర:— ఎందుకు?

జ:- ఇంచాక చెప్పానుగా! లోకంలో మంచి పోయింది. చెడు ఎక్కువ అయింది. అందుచేత మంచిని అందరికీ బోధించటానికి.

ప:- అయితే ఏం?

జ:- అది అందరికీ సాధ్యం కాదు. గొప్ప తెలివి ఉండాలిగా.

ప:- అందుకన్నా ఆ రోకంనుండి పిలిచింది?

జ:- అవును.

ప్ర:- తల్లి ఎవరు? తండ్రి ఎవరు?

జ:- బెంగాలు రాష్ట్రంలో, కలకత్తా నగరంలో, ష తియవంశానికి చెందిన విశ్వనాథ దత్త తం డి. భువనేశ్వరీమాత తల్లి,

ప్ర:- పేర్లు చాల బాగున్నాయ్.

5. బాల్య డల నేమని తెలుపుదు

పాముఖ్యములతి పావనమాగా!

ఆటపాటలలో నందని చెయ్యి

తోటి బాలురకు మేటి నాయకుడు.

॥అ॥

6. మల్ల యుద్ధమున క రయుద్ధమున

ఎల్ల శక్తులలో మబలుడుగా

సంగీతములో సాహిత్యములో

అసామాన్యుడు నరేంద్రనాథుడు

॥అ॥

ప్ర:- ఓహో! ఓల్ల వాడుగాకూడా సామాన్యుడుగా లేడే?

జ:- అవును. మన్ను తిన్న పాములాగా మందంగా ఉండేవాడు కాదు. అన్నిటిలో మొదటివాడే.

ప్ర:- అల్ల రిలోకూడా?

జ:- ఓ! ఎంతో అల్ల రిఓల్ల వాడకూడా! అందర్నీ ఏడిపించి, ఏడు చెరువుల నీళ్ళు తాగించేవాడు.

ప్ర:- చదువో?

జ:- చదువే కాదు; కుస్తీ, గరడీ, సంగీతం ఒకటేమిటి? అన్ని విషయాల్లో, అతడే, అందరికంపై మొదటివాడంటే నమ్ము.

ప:- తర్వాత?

7. భక్తి జ్ఞాన విరాగ కర్మములు
పరమోత్కృష్టములనుపమానములు
సాంబంధ్యాశివు దివ్యనామమే
చలనరహిత నిశ్శబ్దమునందిడు.

8. ఎల్లప్పుడును స్తోత్రగీతముల
నల్లనల్లన భక్తిపాడును
పురాణగాథల నత్యాదరమున
పూర్ణంబుగ విని అనందించును ॥ అ ॥

జ:- ఎంతో భక్తి కూడా ఆయనకు ఉండేది. ధ్యానంలో కూర్చుండటం, ప్రార్థన గీతాలు పాడుకోవటం, పురాణాలు వినటంలో కూడా యీ అబ్బాయి పథముడే!

స:- ఇంతకూ, యీ అద్భాసి పేరు చెప్పలేదేమి?

జ:- అవును. మరచాను. వివేకానందుడిని చిన్నప్పుడు 'నరేంద్ర నాథ దత్త' అనేవాళ్ళు. ముద్దుగా 'నరేన్' అని పిలిచేవాళ్ళు?

ప్ర:- అబ్బ! పేరు ఎంతో బాగుంది నరేం దనాథుడు. అంటే నరులకు
ఇం దుడంతటివాడన్నమాట!

జి:— అవును.

ప్ర:- 'దత్తు' అన్నావేమిటి?

జ:- 'దత్త' అంటే మనకు యింటి పేర్లు ఉండటం లేదూ? అలాగా వారి యింటి పేరు అది.

ప్ర:- సరే! తర్వాత ఏమైంది?

9. సీతారాముల ధ్యానము చేయుచు
ఐదవ ఏటనె అనందించును
మహాదేవుని మననము చేసి
జహమును మరచి తన్మయుడగును.

॥ అ ॥

10. పేదసాదలకు దానధర్మముల
పేమభావమున సి మైచురచు,
సాధువర్ముల పూజ్య భావమున
సేవా తత్పుటదై చెలంగును

॥ అ ॥

జ:- ఆ అబ్బాయికి తల్లి ఉండలేదా భువనేశ్వరీమాత?

ప్ర:- అవును.

జ:- ఆమె, పిల్లవాడికి రామాయణం, భారతం, భాగవతం, యిలాంటి పురాణాల్లో ఉన్న అనేక అవతారపురుషుల కథల్ని చెప్పుతుండేది.

ప్ర:- ఆమె, అంత మంచిది అన్నమాట!

జ:- అవును. తల్లే మనకు మొదటి గురువు. ఆమెవల్లనే మనకు, మంచి చెడు మొదట బోధపడుతుంది.

ప్ర:- తం డి?

జ:- మనకు ఊహ తెలిసిన తర్వాత తం డి. మనం తల్లి దగ్గర చనువుగా ఉన్నట్లు తం డి దగ్గర చనువుగా చిన్నప్పుడుంటామా?

ప్ర:- అవును. ఆమెకదా మనల్ని కని పెం ది. చిన్నప్పుడు ఆమె మనల్ని సరిగా చూడకపోతే, మన గ మి కావాలి?

జ:- అవును. 'మాతృదేవో భవ' అనికూడా మన శాస్త్రాలు చెప్పాయట:

ప్ర:- ఇక, అమ్మ మంచిదై ఉండాలికూడా.

జ:- అవును. అమ్మ మంచిదై తే పిల్లలుకూడా మంచి వారౌతారు. లేకపోతే చెడ్డవాళ్ళుగా పచ్చి రోడీలుకూడా తయారవుతారు,

ప్ర:- అలాగా, మనకు అమ్మ చాల ముఖ్యం అన్నమాట! మంచి అమ్మ ఉండటంకూడా మన అవృష్టమే.

జ:- షుగ్గా అర్థం చేసుకున్నావు. అలాగ, నం దనాథుని తల్లి నిజంగా భువనేశ్వరీమాత అన్నమాటే! ఆమె ఒక దేవత. అందు చేత ఆమె పిల్లల్ని ఎంతో జా గత్తగా పెంచింది,

ప్ర:- సరే! అలా పురాణ గాథల నరేంద్రునికి చెప్పుతుం దా? తర్వాత ఏమైంది?

జ:- అలా అడుగు. అమ వగ్గర రామాయణం విన్నాడు. రామచంద్రుని గొప్పదనానికి ఎంతో సంతోషం పొందాడు. అమ్మ యిచ్చిన కానీలు నిలుప చేసి, సీతారాముల వి గహలను కొన్నాడు.

ప్ర:- ఎందుకు?

జ:- తొందర పడతావేం? విను,

ప్ర:- తొందర కాదు. నరేం దుని గురించి బాగా వినాలని ఆతురత అన్నమాట. తర్వాత?

జ:- ఆ బొమ్మల్ని ముందు పెట్టుకొని, గదిలో కూర్చుని, ఏపంచాన్నే మురచి, పొద్దుటి నుండి సాయంకాలంవరకు ఉండిపోయాడు.

వ:- అబ్బ! కాళ్ళు నొప్పి పుట్టలేదా?

జ:- అదే అతని గొప్పదనం. మనం అయితే కూర్చోలేము. కూర్చో పెట్టితే మనకు కోదండం వేసినట్లే! ఎంతో బాధ.

ప్ర:- లోకాన్ని ఎలా మరిచిపోయాడంటావు?

జ:- అతని మనస్సు సీతారాముల ధ్యానంలో మునిగిపోయిందన్న మాట!

ప్ర:- అబ్బ! చాలకష్టం. చిన్నతనంలోనే అతడలా ఉన్నాడన్నమాట!

జ:- అంతేకాదు. పేదవాళ్ళకు, సాధువులకు, అన్నం గుడ్డలు యిచ్చి, ఆదరిస్తూ ఆనందిస్తూ ఉండేవాడకూడా.

11. కాని ఈశ్వరుని గాంచకుంటచే

కుళ్ళి మ్రగ్గి కడు స్సుక్కిపోయెను

వాళాంతియె తాండవింపగా

దిక్కులు వగులగ నేడ్చుచుండును

॥అ॥

12. దారితోచక శవచంద్రుని

దేవేం దనాథుని రినగాని

తృప్తి నొందక దిరిగి చివరకు

తాపముతో శ్రీ రామకృష్ణు గనె

॥అ॥

జ:- అంతేకాకుండా వరేం దునికి భక్తి ఎక్కువగా ఉండేది, దేవుడిని చూడాలని కాంక్ష ఎక్కువ. అందుచేత దేవుడిని చూడాలని తాప తయపడ్డాడు. కాని అది అంత సులభమా?

ప్ర:- అవును. పూర్వం మన ఋషులు ఎన్నో సంవత్సరాలు ఆడ వుల్లో తపస్సు చే వారట దేవుడికోసం!

జ:- కాబట్టి యీ కు రవాడు 'చూడాలి రా' అంటే దేవుడు వస్తాడా?

ప:- నిజమే, కష్టం,

జ:- అందుచేత దేవుడిని చూచే మార్గం ఎవరు చెప్పుతారా అని వెదకటం మొదలుపెట్టాడు.

ప:- ఎవరూ చెప్పలేదా?

జ:- ఆ రోజుల్లో దేవేంద్రాచార్యులు అని చాలా గొప్ప మహర్షి ఉండేవాడు. ఆయనను, ఆయనకు శిష్యుడైన కేశవచంద్రాచార్యుని అడిగాడు. కాని లాభం లేకపోయింది.

ప:- పాపం! ఎవరూ చెప్పలేదన్నమాట!

జ:- అందుచేత, ఆ అబ్బాయికి ఆనందంలేకపోగా ఏడుపు వచ్చేది. ఒక్కడే చూర్చుని ఎక్కువగా ఏడ్చేవాడు.

ప్ర:- అలాగైతే. యింత గొప్పవాడెలాగ అయ్యాడు?

జ:- చెప్పుతాను విను.

ప:- అయితే మార్గం దొరికిందన్నమాట!

జ:- లేకపోతే ఎలాగ? మన రామకృష్ణ పరమహంస దేవుని విషయం విన్నాడు.

13. గంగాయమునలు కలిసినట్లుగా
కృష్ణార్జున సంయోగముచందము
పూర్వాయములు పాక్షాత్తులు
కలిసినచందము ఏకమైరిగదా!

14. నాటనుండి నద్గురు పబోధల
సాటిలేనటుల ననుసరించెను
మేటి సాధనల నెన్నో నెను
పటుతరమై గురు ప్రేమ చూరగొనె

॥అ॥

15. ద్వైతాద్వైతపు సిద్ధాంతంబుల
సాధన సంపదలన్ని గడించి,
రామకృష్ణ గురు శిష్యగణముల
రాణించెను గద ముఖ్య శిష్యుడై

॥అ॥

ప:- అదికూడా అదృష్టమే.

జ:- అదీ మరి రహస్యం పెద్దవాళ్ళ వితాలలో. అనేక అదృష్టాలు
వాళ్ళకి కలిసివస్తాయి.

ప్ర:- ఈ రామకృష్ణుడు ఎవరు? ఎక్కడ ఉం వాడు? ఆయన విషయం
ఏమిటి?

జ:- చంపావు. అదొక అద్భుత చరి త. అర్థం సుకోవటమే
కష్టం. ఇక చెప్పటం ఎలాగ?

ప్ర:- కొంచెంగా చెప్పకపోతే ఎలాగ?

జ:- సరే! బెంగాలు రాష్ట్రంలోనే, కామార్చిపుష్కరిణి అనే గామ
ములో, క్షుదీరామ చటోపాధ్యాయ, చం దామణిదేవి అనే
బాహ్మణ దంపతులుండేవారు. ఎంతో భక్తులు. మంచివాళ్ళు.
వాళ్ళకు మూడో కొడుకు శ్రీ రామకృష్ణుడు.

ప:- మరి సరేం దుడు కలకత్తాలోగా ఉండటం?

జ:- అవును. రామకృష్ణుడు చిన్నతనంలో అన్నగారితో కలకత్తాకు వచ్చి, కలకత్తా దగ్గర నాలుగు మైళ్ళ దూరంలో, గంగ ఒడ్డున ఉన్న దక్షిణేశ్వరీ కాళికాలయంలో పూజారిగా చేరాడు.

ప్ర:- ఆహా! చాల అద్భుతంగా ఉందే!

జ:- అక్కడే, శ్రీ రామకృష్ణుడు ఎంతో తపస్సు చేసి, ఎంతో గొప్ప వాడై పోయాడు.

ప్ర:- అలాగా!

జ:- ఆ రోజుల్లో ఎందరో విద్యావంతులు, సన్న్యాసులు, దిగంబరులు, ధనికులు అందరు ఆయన పాదాల దగ్గర ఉం వారు.

ప్ర:- అబ్బా! అంత గొప్పవాడా?

జ:- ఏమిటి ఆయన గొప్పదనం! మొదటే చెప్పానుగదా, ఆయనను అర్థం చేసుకోటం కష్టమని.

ప్ర:- తర్వాత?

జ:- ఏడ్చి ఏడ్చి, గురువుకోసం వెతకి వెతకి, వేసారి, నరేంద్రుడు చివరికి యిక్కడికి చేరాడు. గంగాయమునలతాగ కలిసిపోయారు వారిద్దరు. ఆయన చెప్పినట్లు ఎంతో సాధన చేశాడు. శ్రీ రామకృష్ణుని చేరిన అంతమంది శిష్యులలో మొదటివాడుగా తయారయ్యాడు.

ప్ర:- అంటే బతే గురువు, బలే శిష్యుడు అన్నమాట!

జ:- అవును. అలాంటి గురుశిష్యులనుండే గొప్ప విషయాలు బయట పడతాయి. దేశం బాగుపడుతుంది.

ప్ర:- తర్వాత ఏమైంది?

16. శ్రీరామకృష్ణుని మహాసమాధితో
 శేషమైన వైరాగ్యము తోడుత
 సన్న్యసించి మన నరేం దనాథుడు
 స్వామి వివేకానందడయ్యెను.

॥అ॥

జ:- శ్రీరామకృష్ణుడు శరీరం చాలించాడు. నరేంద్రునికి సంసారంమీద
 పూర్వం ఉన్న విరాగం ఎక్కువైంది. 'ఎందుకు యీ సంసారం?'
 అనుకున్నాడు. సన్న్యాసం స్వీకరించి శ్రీ వివేకానందడయ్యాడు.

17. అంత దేశమున పాదచారియై
 అరుగుచు హిమనగసేతువరకును
 దివ్య తముల తీర్థముల జని
 తీ వ యోచనల మునిగిపోయెను.

॥అ॥

18. పూర్వాదునముల తారతమ్యము
 పూర్తిగ నాతని ముందు నిలిచెను
 కన్నుల నీరు కాల్యలు గట్టెను
 భిన్నాభిన్నము హృదయమాయెను.

॥అ॥

19. ధనధాన్యంబుల నుయ్యలలాగిన
 జ్ఞాన జమున ప్రకాశించిన
 చ కవర్తుల పతిభల నిండిన
 శూరగాఢలతో బూర్తిగ నున్న

॥అ॥

20. భారతదేశపు భాగ్యజ్యోతులు
 సారవిహీనత జల్లారినవి

దీని గాంచు నే భారతీయునికి

దుఃఖము పొంగదు? హృదయము పగులద? ||అ||

21. భారత దేశము పూర్వోన్నత్యము

పొంది తీరవలె పతిభ చెలగవలె

అనుచు తీ వముగ నాలోచించి

అకుంతింతబగు దీక్ష వహించెను ||అ||

జ:- అలా సన్న్యాసియై, మన దేశంలో ఉం మహా తాలు, తీర్థాలు అన్నీ తిరిగాడు. ఎంతమంది మహాత్ములనో చేరి సేవించాడు. దేశం అంతా తిరిగాడు.

ప్ర:- ఎందుకు?

జ:- సన్న్యాసి అలా తిరగాలి. తిరిగి అనేక విషయాలు తెలిసి, కష్టసుఖాల అనుభవం కలుగుతుంది. అలా తిరిగి అనుభవం సంపాదించిన సన్న్యాసులనే 'పరమహంస పరి వాజికాచార్య' అంటారు.

ప్ర:- వివేకానందుడు దేశాలు తిరిగి ఏం చేశాడు?

జ:- పూర్వకాలం, మన దేశంలో ఉం మహా ఋషులు, అవతార పురుషులు, యింకా ఎందరో మహాపురుషులు ఆయనకు జ్ఞాపకం వచ్చారు. ఆ కాలంలో మన దేశం ఎంతో ఆనందంగా ఉండేది.

ప్ర:- ఇప్పుడో?

జ:- చూస్తున్నావుగదా! ఎవరికి సుఖం వుంది? అందు త, వివేకానందుడు ఆలోచించి, మరల మన దేశం పూర్వస్థితిని పొందాలని అనుకున్నాడు, ఆవేదన చెందాడు.

ప్ర:- ఏదో చెయ్యాలికాని అవేదనపల్ల లాభం ఏమిటి?

జ:- అదే ఆయన చేసింది.

22. కన్యాకుమారి యాదేశము గొని
కల్పవృక్షమగు గురు యాజ్ఞను గొని
హనుమంతునివలె జలధి దాటెను
అవలీలగ నత డమెరిక రెను

॥అ॥

23. అఖిల పపంచపు మతసమ్మేళన
మందు పముఖుడై యుపన్యసించెను
ఆశ్చర్యంబున బండితలోకము
అమరవాణి యని కీర్తించిరిగా

॥అ॥

24. చికాగొ పురిలో సారంబించిన
శ్రీ వివేకుని ఉపన్యాసములు
పాశ్చాత్యమును బూర్తి ముంచెను
భారత జ్ఞానము ప్రకాశించెను.

॥అ॥

25. మహోపన్యాసము లగణితంబులు
మత స్థాపనలు-విరివిగ సాగెను
శిష్యులధికముగ నా శయించిరి
స్థిరమగు కీర్తిని జేపట్టెను భళి

॥అ॥

జ:- అలాగా, నేటి మన దేశ దీనస్థితికి చింతించి, అవేదనతో దేశం
లంతా తిరిగి తిరిగి, మన దేశానికి దక్షిణంగా చివరి భాగం అయి,
మన భారతమాతకు పాదాలగు కన్యాకుమారికి రాడు.

ప:- చేరి?

జ:- నము దంలో ఉన్న ఒక చిన్న కొండపై ధ్యానంలో కూర్చున్నాడు.

ప:- తర్వాత ఏమైంది?

జ:- ఆ తపస్సులో శ్రీ కన్యాకుమారి దర్శనం యిచ్చింది.

ప:- దేవి కనిపించిందా?

జ:- అవును. కనిపించి, ఆయనలో బాధను తెలుసుకున్నది కాబట్టి, అమెరికా వెళ్ళి, మొదట వేదాంతాన్ని అక్కడ బోధించమన్నది.

ప్ర:- అక్కడ ఎందుకు?

జ:- పపంచానికి అంతా ఆ దేశం డబ్బులో చాల గొప్పది. అంతే కాక ఆ దేశంవాళ్ళకు పపంచంలో మంచి పలుకుబడి ఉంది.

ప్ర:- అంటే, అమెరికావాళ్ళు మంచివాళ్ళైతే పపంచం అంతా మారుతుందనా భావం?

జ:- అవును.

ప్ర:- అయి , వెళ్ళాడన్నమాట.

జ:- ఆ. వెళ్ళాడు, క్షేత్ర మహారాజు డబ్బు యిచ్చి పంపాడు.

ప:- వెళ్ళి?

జ:- అక్కడ పెద్ద సభ జరిగింది. ఆ సభకు అన్ని మతాల గురువులు వేలకుగా చేరారు.

ప్ర:- అయి , చాల ముఖ్యమైన సభ అన్నమాట.

జ:- ఆ సభలో మన వివేకానందుడు మాట్లాడేటప్పటికి, అందరు ముగ్ధులయ్యారు. ఆనందించారు. ఎంతో పొగిడారు. అంతవాడు యింక ఎవడూ లేడని ఎంతో, ఎన్నో స్తుతించారు,

ప:- తర్వాత ఏమి చేశాడు?

జ:- ఎన్నో మఠాలు స్థాపించాడు. ఎందరో శిష్యులయ్యారు.

ప్ర:- చాలా గొప్ప పనే! తర్వాత?

26. కొందర శిష్యుల వెంట తీసుకొని
 సంతోషంబున భారతి చేరగ,
 మాతృదేశమున బసేశించెను
 మహానుభావుడు శ్రీ వివేకయతి

॥అ॥

27. ఇచ్చట జరిగిన సన్మానంబులు
 ఇచ్చట కలిగిన సమ్మోదంబులు
 ఇచ్చట నిండిన మంగళరవములు
 ఉచ్చరింపగా నేరికి సాధ్యము?

॥అ॥

28. లక్షల జనములు చుట్టును చేరిరి
 రాజులె బండిని చేతలాగిరి
 జయ ధ్వనములు దిక్కులు నిండెను
 సన్మానంబులు అగణితంబులు

॥అ॥

29. శ్రీరామకృష్ణుని మహిమ స్మరించి
 శ్రీరామకృష్ణ మఠ స్థాపనము
 స్వామి వివేకానందుడు సలిపెను
 సన్మన్యసులకై స్థిరస్థాయిగా

॥అ॥

జ:- మరల మన దేశానికి తిరిగి వచ్చాడు. వెంట కొందరు శిష్యులు శ్రీలు, పురుషులు వచ్చారు.

ప్ర:- అంత గొప్ప పని చేసి వివేకానందుడు మన దేశం వస్తే, మన దేశంవాళ్ళు ఎంత అనందించారో!

జ:- మనవాళ్ళ అనందానికి మితం లేదు. ఎన్నో సన్మానాలు జరిగాయి. లక్షలకు పైగా జనం చుట్టూ చేరారు. ఊరేగింపులు జరిగాయి. ఆయనను బండిమీద కూర్చోపెట్టి, మహారాజులే ఆ బండిని లాగారు. ఎంత గొప్పగానో ఆయనను గౌరవించారు.

ప్ర:- అట్టి గౌరవం పూర్వం ఎవరికి జరగలేదంటావు.

జ:- అవును. జరగలేదు. అదీగాక ఒక సన్న్యాసికి మున్నెన్నడు జరగలేదు.

ప్ర:- అయి మన దేశానికి ఆయన ఏం చేశాడు?

జ:- మన దేశానికి గొప్ప గౌరవం ప్రపంచంలో సంపాదించిపెట్టాడు గదా! అం కాదు. మన దేశంలో సన్న్యాసులకు శ్రీరామ కృష్ణ మతాన్ని స్థాపించాడు.

ప్ర:- ఆ మతానికి గురువుగారి పేరే పెట్టాడన్నమాట!

జ:- అవును. ఆ గురు అనుగ్రహంవల్లనే యీ ఘనకార్యం అంతా జరిగింది అని ఆయన నమ్మకం. అందు త ఆ పేరే పెట్టాడు.

ప్ర:- ఈ సన్న్యాసులు ఎందుకు?

జ:- వారు మంచిని సాధించి సత్పురుషులు కావటమేకాక దేశానికి ఎంతో సహాయం శారు.

జ:- ఎలాగ?

జ:- వరదలు వచ్చి పజలు బాధలు పడతూ ఉంటే అట్టి జనులకు అన్ని సహాయాలు స్తారు, పిల్లలు చదువుకోటానికి ఆదర్శ మైన విద్యాలయాలు పెట్టారు. అనేక అనుపత్రులు పెట్టి పేద జనులకు ఉచితంగా మందులు యిస్తున్నారు. ఇలాగ ఎన్నో విధాలుగా యీ సన్న్యాసులు దేశానికి ఉపయోగపడుతున్నారు.

ప్ర:- మత పబోధ?

జ:- తమ సాధన చేసుకుంటూ, తమ అనుభవాల్ని పజల్లో పచారం సి, మత పచారం సంఘంలో చేస్తున్నారు వీరు.

ప:- వీరి మతం ఏమిటి?

జ:- అన్ని మతాలవల్ల గమ్యం పొందేది ఒక్క దేవుడే అనిగదా శ్రీరామకృష్ణుని పబోధ! అదే వీరు పచారం చేస్తారు, అచ రిస్తారు.

ప:- అయితే, వీరు చాల మంచి సన్న్యాసులన్నమాట!

జ:- మరేమిటనుకున్నావు?

30, గురు సంకల్పము కార్యదీక్షతో
చరితార్థత గావించి మహాత్ముడు
ముప్పది తొమ్మిది వత్సరంబులు
పూర్తి కాగనే ముక్తి జెందెను

31. భారతీయ యుషి నం పదాయము

పకాశించెను అతని పతిభతో

శ్రీ మద్వివేకానందుని మార్గము

అవలంబించుటె మన కర్తవ్యము

॥ అ ॥

జి:- ఈ విధంగా మన దేశానికి, మొత్తం పపంచానికి ఎంతో మేలు చేసిన మన వివేకానందుడు ఎక్కువ కాలం వించలేదుగదా!

ప:- మనం ఎంత దురదృష్టవంతులం! ఆయనను చేరి, సేవించే మహాభాగ్యం మనకు లేకపోయిందిగదా! ఆ మహత్ముని చూచే భాగ్యంకూడా మనకు దక్కలేదుకదా!

జి:- ఇంత చేసిన ఆ మహానుభావుడు, 39 సంవత్సరాలు నిండినతర్వాత మననుండి దూరమైపోయినాడు. తను చేసిన పని 'చాలు' అనుకున్నాడేమో! భగవంతునిలో కలిసిపోయినాడు.

ప:- అయితే మన గతి ఎలాగ?

జి:- ఆయన శరీరం మనకు లేదు కాని ఆయన ఆదర్శం మనముండున్నది. ఆయన చెప్పిన, చేసిన విషయాల్ని తెలుసుకుని అనుసరిస్తే మనంకూడా అదృష్టవంతులం కాగలం. అదే మన కర్తవ్యం, మన విధి.

32. భారత సంస్కృతి పస్పుటరూపాః

భారతీయ యతివర్య పతాపాః

యతిసార్వభౌమాః అసమానధామాః

విద్యాసాగరః వివేకానందః

॥ అ ॥

రామకృష్ణ త నమో నమో జయ

కామవిదూరా నమో నమో!

రామకృష్ణ ప్రియ నమో నమో జయ

కామవి తా నమో నమో?

రామకృష్ణ జ్ఞాన నమో నమో జయ

ఆత్మోద్ధారక నమో నమో!

విశ్వనాథ సుత నమోస్తుతే

విరాగరూపా నమోస్తు తే

వివేకమునివర నమోస్తు తే.

శ్రీ వివేకానంద స్వామికి, జయ

హరిః ఓం తత్ సత్

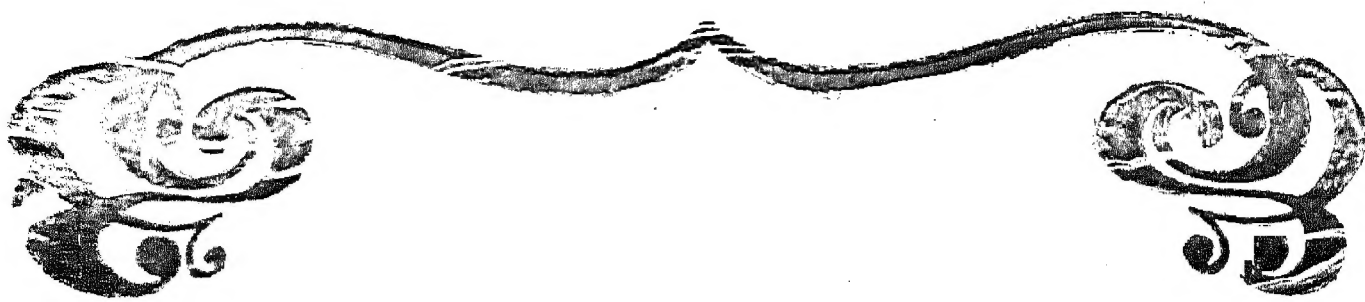
A ee. NO.
234

894.8 32
ANU

60-3-00

సమన్వయనానుభవానందము

శ్రీ అనుభవానందస్వామి గొప్ప మహనీయులు. వారు బాల్యము నుండి సర్వానుభవమూర్తి అయిన శ్రీ రామకృష్ణదేవుని అనుయాయులు. అందుచేతనే వారి “శ్రీ రామకృష్ణ లా సంకీర్తనం”, “శ్రీ రామకృష్ణ పూజ” శ్రీ రామకృష్ణుని సర్వమత సామరస్యాన్ని - గొప్పదనాన్ని చాటి చెప్పుతాయి. వారు ఆ శ్రీ రామకృష్ణ దేవునికై ఎంత ఆవేదన చెందారో తెలియ స్తాయి వారి “శ్రీరామకృష్ణాంజలి” “దక్షిణేశ్వరీ స్తవము”లు. ఈ రెండింటిని శ్రీ స్వామిజీ తమ కళాశాల విద్యార్థులకు సమయంలోనే వాసుకున్నారు. సాధనలో మనస్సు ముఖ్యం కాబట్టి లోకం పోకడను మనస్సుకు తెలియ స్తుంది “చిత్త పబోధ”. ఆ సాధన లోకంనుండి పారంభమై, శాస్త్రంతో పూర్తి అని చెప్పుతుంది “సాధనసుధ”. ఆ సాధన సమాధివరకు - యాలని బోధిస్తుంది “సాధన రహస్యం”. ఆ సాధనానుభవమే “అనుభవానందం”. ఆ అనుభవానందాన్ని పొందినవాడు లోకంలో సర్వంతెలిసి మెలుగుతాడని “సాధన మకరందం” చెప్పుతుంది. ఆ అనుభవం కల్గితే సర్వ సిద్ధాంత సమన్వయం కరతలామలకం అంటుంది “సర్వ సిద్ధాంత సౌరభం”. ఆ సర్వం అంటే సాధననుండి సిద్ధత్వం వరకు నాలోనే ఉన్నవి అంటుంది “మాండుక్య రసాయనం”. అపై సాధనానుభవాలన్నీ “శ్రీ రామకృష్ణ, శారద, వివేకానంద, అనుభవానందా దర్శము” లలో గ్రహించి, సిద్ధత్వాన్ని పొంది, “శాంతి సా మాజ్ఞ్య”న్ని అనుభవిస్తాడు.

చదవండి :

గమ్యాన్ని పొందండి !!

ఎనిమిది ముద్రాములు పొంది, పతికల,
పండితుల, పముఖుల పశంసలు పొంది,
అధ్యాత్మిక గ్రంథ పచరణములలోనే
అపూర్వ సంచలనము కల్గించిన మహోజ్వల
గంధరాజము.

సాధన రహస్యము

పరమహంస పరిజ్ఞానాచార్య

శ్రీశ్రీశ్రీ అనుభవానంద స్వామి

వారిచే, సులభ శైలిలో తెలుగు భాషలో

రచింపబడిన, సర్వసాధకులకు అపూర్వ కాముక.

مكة المكرمة - ١٤٣٢ هـ

1929
19

891.8132

AN

مكة المكرمة - ١٤٣٢ هـ